

نگاه عادلانه وسیاست گذاری جدی؛ ضرورتی برای آینده بی‌پناه هنر شهرستانی

سپهرغرب، گروه فرهنگی – سمیرا گمار؛ سپهرغرب در پی گفت‌وگو با یک استاد هنرهای تجسمی مطرح کرد: هنر در شهرستان‌ها، با همهٔ ظفرتهاای بومی، فرهنگی و خلاقانه‌اش، همچنان در سایه بی‌توجهی سیاست‌گذاران و بی‌مهری ساختارهای حمایتی، مسیر دشواری را طی می‌کند. اگر نگاه عادلانه و سیاست‌گذاری فرهنگی منسجم به این بخش نرسد، آینده هنر در شهرستان‌ها به خاموشی خواهد گرایید؛ خاموشی‌ای که نه‌فقط برای هنرمندان، که برای کلیت فرهنگ ما، خسارتی جبران‌ناپذیر است. هنر، زبانی است که بدون نیاز به واژه‌ها، با دل سخن می‌گوید. از نخستین نقوش روی دیواره‌های غارها تا تابلوهای مدرن گالری‌های امروز، بشر همواره در پی یافتن راهی برای بیان احساسات، اندیشه‌ها و دغدغه‌های درونی خود بوده است. در این میان، هنرهای تجسمی، شامل نقاشی، طراحی، حجم‌سازی، گرافیک، تصویرسازی و سایر شاخه‌ها، نقشی بنیادین در بیان بصری جهان انسان ایفا کرده‌اند. این هنرها، نتهنیا آینه‌ای از نگاه خلاق هنرمند به جهان‌اند، بلکه بستری برای انتقال پیام، فرهنگ، اعتراض و حتی امید به جامعه محسوب می‌شوند.

در سال‌های اخیر، با رشد رسانه‌ها و فناوری، هنر بیش‌ازپیش در معرض دید قرار گرفته، اما متأسفانه این گسترش، همواره با توزیع عادلانه فرصت‌ها و امکانات همراه نبوده است. بخش زیادی از توجه و سرمایه‌گذاری‌ها در حوزه هنر، در کلان‌شهرها متمرکز شده و استعدادهای ناب شهرستانی، گاه در سایه بی‌توجهی و فقدان حمایت، خاموش می‌مانند.

شهرستان‌هایی همچون نهاوند، با پیشینه فرهنگی غنی و ظرفیت‌های انسانی قابل توجه، ظرفیت بالایی در پرورش هنرمندان خلاق دارند. با این حال، آنچه برای شکوفایی این استعدادها ضروری است، نه‌فقط حمایت‌های زیرساختی، بلکه توجه رسانه‌ای، فرصت نمایش آثار و ایجاد فضاهای گفت‌وگو و دیده‌شدن است.

گفت‌وگو با هنرمندان شهرستانی به‌ویژه آن‌هایی که با سال‌ها تلاش، آموزش و فعالیت مستمر، چراغ هنر را در منطقه خود روشن نگه داشته‌اند، در واقع صدایی‌ست برای ثبت بخشی از تاریخ زنده فرهنگ ایران. هنرمندانی که نتهنیا خالق اثرند، بلکه معلم، مربی و الهام‌بخش

نسل‌های بعدی‌اند.

در همین راستا، گفت‌وگوی پیش‌رو با یکی از هنرمندان برجسته و باتجربه حوزه هنرهای تجسمی در شهرستان نهاوند، تلاشی‌ست برای بازتاب بخشی از این جهان پنهان ولی پرجاذبه، وی با چند دهه تجربه در خلق آثار هنری، آموزش و برگزاری نمایشگاه، نمونه‌ای روشن از هنرمندی‌ست که نه‌فقط با اثر، بلکه با حضور فعال خود، نقشی مؤثر در اعتلای هنر در شهرستان ایفا کرده است.

کاهش انگیزه نسل جدید و ضعف در آموزش تخصصی؛ چالشی بزرگ در مسیر آموزش هنر است و تشویق به خلق اثر اصیل؛ راهکار تغییر در هنر شهرستانی.

■ ورود به دنیای هنرهای تجسمی؛ از دقت در کودکی تا تأثیر اساتید دانشگاهی
استاد حجت صفی‌منش در ابتدای سخنان خود درباره چگونگی آغاز مسیر هنری‌اش گفت: از دوران کودکی همواره نگاه دقیق و متفاوتی به دنیای اطرافم داشتم. این دقت و تأمل، نخستین جرقه‌های علاقه‌مندی من به هنر را رقم زد. در دوران دبیرستان، نیز با وجود محدودیت‌هایی در انتخاب رشته، تلاش کردم در زمینه ادبیات ادامه تحصیل دهم تا به هنر نزدیک‌تر شوم. همین مسیر باعث شد در دانشگاه به‌طور جدی‌تری وارد فضای هنری شده و با دنیای هنرهای تجسمی آشنا شوم.

وی در ادامه با اشاره به نقش آفرینی استادان برجسته در شکل‌گیری مسیر هنری‌اش تصریح کرد: اساتیدی که در تهران با آن‌ها آشنا شدم، تأثیر بسزایی بر من گذاشتند. همچنین بازدید از موزه‌های مختلف، به‌ویژه موزه‌هایی که آثار معاصر را به نمایش می‌گذاشتند و نقد و بررسی آن‌ها، بر رشد و بالندگی دید هنرم‌ای تأثیر بسزایی

داشت. جرقه اصلی ورود من به عرصه هنر از سال ۱۳۶۴ زده شد.

■ سبک هنری و سرچشمه‌های الهام
این هنرمند هنرهای تجسمی در ادامه به سبک غالب آثارش اشاره کرد: بیشتر آثار من در سبک امپرسیونیسم خلق می‌شود. طبیعت برای من الهام‌بخش‌ترین منبع در فرآیند خلق آثار است. تلاش می‌کنم آنچه را از طبیعت دریافت می‌کنم، پس از تجزیه و تحلیل، به زبان بصری روی بوم بیاورم.

صفی‌منش همچنین درباره مضامین پرترکار در آثارش توضیح داد: علاوه بر طبیعت، موضوعات اجتماعی و سیاسی نیز جایگاه پررنگی در کارهایم دارند. به‌ویژه در شرایطی که بحران‌هایی مانند جنگ غزه در جریان است، احساس مسئولیت می‌کنم تا بازتابی از این مسائل را در آثارم به تصویر بکشم. سبک رئالیسم امروزی نیز در برخی از آثارم نمود دارد.

وی با سباقه‌ای طولانی در عرصه آموزش هنر، از حدود ۴۰ سال فعالیت در حوزه تدریس و آموزشگاه‌داری می‌گوید: تقریباً ۳۰ سال در مدارس راهنمایی و دبیرستان به‌عنوان معلم هنر تدریس کرده‌ام و در کنار آن، حدود ۴۰ سال است که آموزشگاه نقاشی دارم و به آموزش هنرجویان مشغولم.

■ آموزش هنر در شهرستان‌ها؛ از شور پیشین تا چالش‌های امروز

این هنرمند نهاوندی در تحلیل وضعیت آموزش هنر در گذر زمان ادامه داد: در گذشته، خصوصاً پیش از دهه ۹۰، هنرجویان انگیزه بیشتری داشته و نگاه جدی‌تری به هنر داشتند، اما در سال‌های اخیر، گرچه تعداد علاقه‌مندان بیشتر شده، ولی آن شور و اشتیاق درونی کاهش یافته. شاید علت این امر، نبود تبلیغات و برنامه‌های رسانه‌ای مؤثر درباره هنرهای تجسمی در صداوسیما باشد که باعث شده مردم ارتباط عمیقی با هنر برقرار نکنند.

صفی‌منش درباره فعالیت‌های نمایشگاهی خود نیز اظهار کرد: تاکنون در نمایشگاه‌های مختلفی، به‌صورت انفرادی و جمعی شرکت کرده‌ام. یکی از خاطره‌انگیزترین آن‌ها، نمایشگاه اخیرم در شهر نهاوند بود که با استقبال گسترده‌ای از سوی هنرجویان و علاقه‌مندان روبه‌رو شد.

■ جای خالی نقد تخصصی؛ هنرمند تنها در

فرهنگی- کشاورزی

مشکل مالی؛ سد راه ماندگاری هنرمندان در عرصه هنر

میدان تولید

وی همچنین درباره نقد آثارش متذکر شد: در نهاوند کمتر شرایطی برای نقد تخصصی آثار هنری وجود دارد. بیشتر بازدیدکنندگان صرفاً به تحسین و تشویق اکتفا می‌کنند. نقد علمی و تخصصی که منجر به رشد هنرمند شود، کمتر دیده‌ام، شاید به این دلیل که در شهرستان‌ها تعداد کارشناسان و منتقدان حرفه‌ای هنر بسیار اندک است.

■ ظرفیت‌های پنهان و فرصت‌های مغفول در نهاوند

این هنرمند نهاوندی درباره وضعیت فعلی هنرهای تجسمی در شهرستان نیز خاطرنشان کرد: در نهاوند استعدادهای بسیاری وجود دارد. ما همواره تلاش کرده‌ایم این استعدادها را شناسایی کرده و در مسیر رشد هنری هدایت کنیم اما متأسفانه برخی از نوجوانان و جوانان مستعد به‌دلیل نبود حمایت و انگیزه لازم از ادامه مسیر بازمی‌مانند. خانواده‌ها هم گاهی به‌دلیل ناآگاهی یا نبود چشم‌انداز شغلی روشن، فرزندان‌شان را از ادامه مسیر هنری منصرف می‌کنند.

صفی‌منش افزود: پیشنهاد من این است که صداوسیما حداقل یک کانال تخصصی برای آموزش و ترویج هنرهای تجسمی اختصاص دهد تا هم خانواده‌ها با اهمیت و ارزش هنر آشنا شوند و هم جوانان انگیزه بیشتری برای ورود به این عرصه داشته باشند.

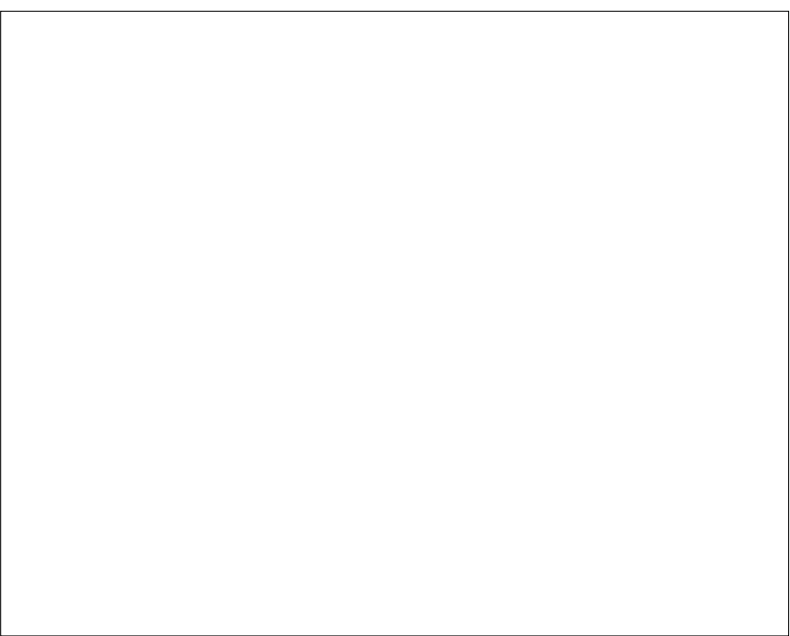
■ چالش‌های معیشتی و جایگاه اجتماعی هنرمندان

وی یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های امروز هنرمندان را مسائل اقتصادی دانست و بیان کرد: در شرایط فعلی، تضمینی برای موفقیت مالی در مسیر هنر وجود ندارد. حتی کسانی که به درجه استادی رسیده‌اند، از لحاظ معیشتی در شرایط مناسبی نیستند. همین موضوع باعث شده که برخی از جوانان با وجود علاقه‌مندی، عطای هنر را به لقایش ببخشند.

این هنرمند هنرهای تجسمی با اشاره به مشکلات آموزش هنر در شهرستان ابراز کرد: در مدارس، آموزش هنر محدود به چند ماه پایانی سال تحصیلی می‌شود. بسیاری از دانش‌آموزان یا در دوره‌هایی از سال به کلاس‌ها نمی‌آیند یا با کاهش انگیزه روبه‌رو هستند. ما صرفاً از روی عشق و علاقه ادامه می‌دهیم، در حالی که بازده

به همت دامپزشکی همدان؛

کاهش ۶۰ درصدی ابتلا به تب مالت در همدان طی دو سال

سرد در این کشتارگاه‌ها بوده، هم‌اکنون استان همدان دارای پنج کشتارگاه صنعتی دام می‌باشد. مدیرکل دامپزشکی استان همدان با بیان اینکه در راستای مبارزه با انگل‌های خارجی، لمپی اسکین و تب خونریزی‌دهنده کریمه کنگو سمپاشی جایگاه به میزان بیش از ۸۸۰ هزار مترمربع و سمپاشی بدن دام به میزان بیش از ۱۸۸ هزار رأس انجام‌شده خاطرنشان کرد: با توجه به اینکه در سال گذشته در مرغاری‌های استان بیش از ۴۳ میلیون قطعه جوجه‌ریزی انجام شد، تمامی واحدهای پرورش طیور صنعتی استان اعم از مزارع پرورش مرغ اجداد، مادر، تخم‌گذار، پولت تخم‌گذار، نیمچه گوشتی، پرورش بوقلمون و غیره دارای مسئول فنی- بهداشتی بوده و توسط مسئولان فنی و کارشناسان ادارات دامپزشکی استان، بر فعالیت بهداشتی این واحدها نظارت می‌شود.

نقی‌پور از افزایش ۲۳ درصدی جوجه‌ریزی در سال گذشته نسبت به سال ۱۴۰۲ خبر داد و افزود: باوجود افزایش ۲۳ درصدی جوجه‌ریزی، شاهد کاهش حدود ۲۰ درصدی بیماری‌های طیور نسبت به سال ۱۴۰۲ بودیم.

وی ادامه داد: تمامی واحدهای پرورشی شهرستانی، پس از دریافت تأییدیه‌های لازم از اتحادیه تعاونی مرغداران و مسئول فنی و بهداشتی واحد، نسبت به درخواست صدور مجوز جوجه‌ریزی از ادارات دامپزشکی شهرستان اقدام کرده و پس از تأیید آن‌ها نسبت به جوجه‌ریزی و آغاز فعالیت واحد در دوره پرورشی جدید اقدام

مالی و حمایت قابل توجهی وجود ندارد.

■ در انتظار تحولی بنیادین در نگرش به هنر
صفی‌منش در پایان این بخش از گفت‌وگو اگرچه با واقع‌گرایی از مشکلات گفت اما همچنان امیدوار به ایجاد تغییر بوده و اظهار کرد: اگر اختیار ایجاد تحولی اساسی در حوزه هنر نهاوند را داشتم، سعی می‌کردم هنر را از نگاه سنتی و کلیشه‌ای خارج کرده و با هنر معاصر و روز دنیا پیوند بزنم. باید هنر را به‌درستی آموزش داد؛ نه صرفاً برای تئری، بلکه برای درک و ساختن فرهنگ.

وی در ادامه با تأکید بر اهمیت پرورش خلاقیت در فرآیند آموزش هنر تصریح کرد: ما تلاش می‌کنیم هنر را با تمام ویژگی‌های اصل خودهری آن به هنرجو منتقل کنیم؛ به‌گونه‌ای که صرفاً به کپی‌کردن و تقلید بسنده نکند، هدف، پرورش هنرمندی است که با خلق آثار نوآورانه، شخصیت و هویت فردی خود را در کارش منعکس کند.

این هنرمند نهاوندی همچنین در پیمای خطاب به جوانانی که علاقه‌مند به هنر هستند، اعلام کرد: اگر جوانان با هنر آشنا شوند، مسیر زندگی‌شان به طرز شگفت‌انگیزی زیبا و هدفمند خواهد شد. هنر، نگاه آن‌ها را تغییر می‌دهد؛ باعث می‌شود از زندگی لذت بیشتری ببرند و زیبایی‌ها را در کوچک‌ترین و معمولی‌ترین چیزها ببینند. هنرمند کسی است که حتی از ساده‌ترین موضوع، می‌تواند اثری خلق‌قانه خلق کند. به همین دلیل، تجربه هنر نه‌تنها از نظر معنوی، بلکه از حیث زیبایی‌شناسی، لذتی دوچندان دارد.

■ آرزویی برای آینده؛ خلق آثار اجتماعی و الهام‌بخش

صفی‌منش در پایان، به این پرسش که دوست دارد با چه نوع اثری در بین مردم شناخته شود، چنین پاسخ داد: دوست دارم با آثاری شناخته شوم که هم خلاقانه باشند و هم دارای بُعد اجتماعی. آثاری که مخاطب را به تأمل وادارد و بتواند از طریق آن‌ها مردم را به سمت درک و روشنی کردن هنر سوق دهد. دلم می‌خواهد روزی برسد که مردم با دیدن کارهای من، خودبه‌خود به سمت هنر کشیده شوند.

■ آینده هنر شهرستانی؛ نیازمند نگاه عادلانه و سیاست‌گذاری جدی

- شنبه ۱۷ خردادماه ۱۴۰۴**
- سال هفدهم - شماره ۳۱۳۸**

نگاه عادلانه وسیاست گذاری جدی؛ ضرورتی برای آینده بی‌پناه هنر شهرستانی

در خاتمه باید گفت؛ هنر، به‌ویژه در قالب‌های تجسمی، نه‌تنها ابزاری برای بیان فردی یا زیبایی‌آفرینی است، بلکه رکن مهمی از هویت فرهنگی، توسعه اجتماعی و حتی گفت‌وگوی ملی به‌شمار می‌رود، اما این ظرفیت ارزشمند، در بسیاری از مناطق کشور، به‌ویژه شهرستان‌ها، زیر سایه بی‌توجهی ساختاری، ضعف سیاست‌گذاری و کمبود حمایت نهادی قرار دارد. واقعیت این است که بخش بزرگی از هنرمندان شهرستانی، با وجود برخورداری از استعداد و انگیزه بالا، در چرخه‌ای از مشکلات اقتصادی، محدودیت امکانات، نبود فضای نمایش و کم‌توجهی رسانه‌ای گرفتارند. نه فرصت برابر برای رشد دارند، نه زیرساخت لازم برای بروز توانایی‌شان فراهم است. نبود نهادهای حامی تخصصی، ضعف شبکه ارتباطی با پایتخت فرهنگی و بی‌ثباتی بازار هنر، همگی بر دشواری این مسیر افزوده‌اند.

بخش آموزش هنر نیز در شهرستان‌ها با چالش جدی مواجه است؛ از پایین بودن کیفیت و گستره آموزش رسمی تا کم‌رمقی کلاس‌های آزاد، به‌دلیل نبود مشوق و افق روشن برای هنرجویان. خانواده‌ها اغلب به هنر با دیده تردید می‌نگرند و فرزندان خود را از مسیرهای هنری بازمی‌دارند، چراکه آینده‌ای برای آن متصور نیستند.

در چنین شرایطی، اگر سیاست‌گذاران فرهنگی واقعاً دغدغه توسعه متوازن و عدالت فرهنگی دارند، باید زیرساخت‌های آموزش و نمایشگاهی را در شهرستان‌ها تقویت کنند، دسترسی هنرمندان به رسانه و بازار هنر را هموار سازند، مشوق‌های مالی و معنوی مؤثری برای آموزش، تولید و عرضه آثار فراهم کنند و مهم‌تر از همه، نگاه فرهنگی جامعه به هنر و هنرمند را ارتقا دهند.

هنر، به‌ویژه در فضاهای دور از مرکز، می‌تواند نقش مهمی در کاهش شکاف‌های اجتماعی، بازسازی هویت بومی و تقویت سرمایه فرهنگی ایفا کند اما این امر، نیازمند سیاست‌گذاری هوشمندانه، حمایت پایدار و نگاه عادلانه به جغرافیای فرهنگی است. بدون این‌ها، استعداد‌های هنری، در سکوت و انزوا خاموش خواهند شد و این نه‌تنها زیان یک فرد، که زیان یک جامعه است که کم‌فروغ می‌شود.

در آنجا نگرهداری می‌شود.

نقی‌پور با اشاره به اهمیت مسئله صادرات محصولات دامی در مجموعه اداره کل دامپزشکی استان گفت: ۱۸۴ مورد مجوز صادرات محصولات دامی با وزن حدودی چهار میلیون کیلوگرم شامل پا و پنجه مرغ، پودر آب پنیر، گوشت مرغ منجمد، کراست و سالامبور، گوسفندی و مرغ کشورهای هنگ‌کنگ، ویتنام، قرقیزستان، قزاقستان، عراق، سوریه، ایتالیا، پاکستان و روسیه صادر شده است.

وی، ادامه داد: در خصوص نظارت بر عرضه مواد خام دامی و نهاده‌های دامی نیز باید بگویم، طی سال گذشته بیش از ۵۲ هزار مجوز انواع مواد خام دامی، دارو و واکسن و انواع نهاده‌های دامی در سامانه قرنطینه به مقصد سایر استان‌ها و داخل استان صادر و همچنین بیش از ۱۶ هزار مجوز جهت انواع نهاده‌های دامی از استان‌های مرزی و تعداد بیش از ۳۰ هزار مجوز از سایر استان‌ها به مقصد استان همدان صادر و در سامانه قرنطینه تعیین تکلیف شده‌اند.

وی با اشاره به نظارت بر مراکز تکثیر و پرورش آبریان در استان گفت: در سال ۱۴۰۳ نسبت به سال ۱۴۰۲ در این استان، افزایش ۲۳ درصدی مجوز بهداشتی ورودی آبریز به مزارع پرورش آبریان در سطح استان را شاهد بوده‌ایم که این امر موجب افزایش ۱۸ درصدی خروج ماهی از مراکز پرورش و عرضه به بازار به‌صورت ماهی بازاری را در پی داشته است.

مدیرکل دامپزشکی استان همدان با اشاره به افزایش ۱۱ درصدی پایش و مراقبت و ۱۹ درصدی نمونه‌برداری از مراکز پرورش آبریان استان گفت: این امر کاهش ۱۸۵ درصدی کانون‌های بیماری را در پی داشته است.

مع‌الوصف با توجه به آنچه گفته شد، دامپزشکی یکی از ارکان اساسی در حفظ سلامت جامعه است، زیرا بسیاری از بیماری‌های واگیردار نظیر همد، تب مالت و آنفلوآنزای پرندگان بین حیوانات و انسان‌ها مشترک هستند و تهدیدی جدی برای سلامت عمومی به‌حساب می‌آیند. در این بین سازمان دامپزشکی با اجرای برنامه‌های واکسیناسیون، کنترل بهداشت دام و نظارت بر محیط‌های پرورش و نگهداری حیوانات، از انتشار این بیماری‌ها جلوگیری می‌کنند. از طرفی با تشخیص زودهنگام بیماری‌های ناظهور، مانع از گسترش آن‌ها شده و فرصت لازم برای اقدامات کنترلی را فراهم می‌کند. در نتیجه، دامپزشکی نقشی کلیدی در پیشگیری از شیوع بیماری‌های واگیردار و تضمین سلامت جامعه ایفا می‌کند.